

Session

SIDI LARBI CHERKAOUI & COLIN DUNNE

'Onderzoek' als choreografisch schaamdoek

Pieter T'Jonck

Gezien op 16 oktober 2019
Bourla Schouwburg Antwerpen, organisatie De Singel

Als je twee beroemde dansers-choreografen samenbrengt op een podium, met wat sketches en muziek er bovenop, dan is succes verzekerd. Noem die oefening 'een zoektocht naar wat de twee kunstenaars bindt' en het lijkt nog artistiek verantwoord ook. Sidi Larbi Cherkaoui en Colin Dunne ('Riverdance') passen de formule toe in 'Session'. Maar van de beloofde 'zoektocht' komt weinig in huis. 'Session' blaakt evenmin van de artistieke ambitie: op wat leuke muzikale momenten na is dit ondermaats haastwerk. Toch drijven er vragen boven.

17 OKTOBER 2019

Woorden zijn vandaag niet enkel in de politieke, maar ook in de culturele sfeer aan inflatie onderhevig. 'Onderzoek' is zo'n woord dat te pas en ten onpas ingezet wordt om een halfbakken artistiek ideetje een schijn van ernst te verlenen. 'We zijn er nog mee bezig, dus oordeel niet', zoiets. Zo verheft ene Carolien Verduijn in het programmablaadje van 'Session' een banale sketch van Colin Dunne zonder blikken of blozen tot 'onderzoek'.

Wat zie je: de man staat wat te tapdansen -zijn specialiteit- op een vloermatje dat barst van de contactmicrofoons zodat elk geluid dat zijn lichaam produceert elektronisch versterkt wordt. Of hij nu met zijn voet over de vloer schuift, in zijn baard of haar krabt of zijn rits open of dicht schuift: het worden allemaal luide 'scratch' geluiden.

Je moet geen muzikaal of choreografisch genie zijn om dat geluid in te zetten als basisritme van een muzikale compositie. Dat kunstje is al duizenden keren vertoond. Maar de critica van dienst klopt dat op tot 'een onderzoek naar de relatie tussen muziek en dans en tussen choreografen en muzikanten'. Het klinkt als die fysicus die de theorie van de zwaartekracht terug uitvond toen hij een appel op zijn hoofd kreeg. Onderzoek? Komaan, onzin toch?

Onderzoek klinkt hier als die fysicus die de theorie van de zwaartekracht terug uitvond toen hij een appel op zijn hoofd kreeg

Zo'n 'vondsten' vormen helaas wel het basisstramien van de voorstelling. Cherkaoui bijvoorbeeld ontdekt in 'Session' de Theremin. Dat elektronische instrument regelt klankhoogte en -volume door met je handen dichter of verder van twee antennes te bewegen. Je ziet meteen de choreografische mogelijkheden: gebaren die klanken produceren. Alleen: het instrument bestaat al sinds 1919, en het kunstje is al talloze keren vertoond, en niet door de minsten.

Alle gezwollen aanspraken ten spijt zijn er gelukkig wel enkele best wel aardige dans- en muzieknummers te zien. 'Session' is eigenlijk niets meer of anders dan de choreografische versie van de aloude 'all star rockband'. Het publiek komt om Colin Dunne's 'Riverdance' kunstjes of Cherkaoui's eclectische mix van hip hop en hedendaagse dans te bewonderen, en krijgt waar voor zijn geld.

De 'stars' maken het elkaar ook niet al te moeilijk: ze laten de ander rustig soleren, en in de schaarse duetten schurken ze poeslief tegen elkaar aan. De tafeldans van Dunne, die Cherkaoui ritmisch begeleidt door op de tafel te slaan, is daar een voorbeeld van.

Af en toe maken ze het echter wel al te bont met dat *pleasen* van het publiek. Je vraagt je af wat een persiflage op de klassieke psychoanalyse, met Cherkaoui als neurotische patiënt en Dunne als psychiater, meer wil dan op een goedkope manier de lachers op je hand krijgen. De mop heeft echter zo'n lange baard dat dat niet eens lukte. Hoe vastberaden het publiek bij het applaus achteraf ook bleek om van dit stuk te houden, bij deze sketch hing een ongewoon doodse stilte in de zaal.

Veel meer dan een commercieel vehikel voor de kunsten van de heren Dunne en Cherkaoui werd deze 'Session' zo nooit. Waarbij ik me dan afvroeg wat de artistiek leider van Ballet Vlaanderen hier te zoeken heeft. Hoe rijm je zo' n tournee met de toch aanzienlijke verantwoordelijkheid voor dat ensemble? Ik begreep evenmin hoe dit past in de missie van een huis als de Singel. Dat is tot nader order toch geen commercieel theater? Wordt dit dan de norm voor de dans die we in de toekomst te zien krijgen? Vrolijk wordt je niet van dat soort vragen, al is vrolijk amusement dan duidelijk het enige waar deze 'Session' op mikt.